

NACIONAL

www.gazetanacional.com

Adresa: Ish-kinostudio "Shqipëria e re", Tiranë
E-mail: nacionalalbania@yahoo.com, bucpapaj@yahoo.com

Flet për "Nacional", botuesi i njohur i Kadaresë dhe Camajt, Bujar Hudhri

Onufri sjell në panair "Sprova letrare" nga Kadare

Intervistoi Qazim D. Shehu

faqe 12-13

Nacional boton librin "Frymëzim çasti" e prozatores së re Venta Çallpani

Loja e mendjes

Kritikë nga Lulëzim Logu

faqe 18

EDITORIAL

Debati për Boboshticën

Greqia dhe Shqipëria, grekët dhe shqiptarët

Nga Skënder Buçpapaj

"Athinës i duhet thënë shqip që emocionet e tepërta të mos i eksportojë as në Shqipëri dhe as tek shqiptarët, sepse dita ditës klima do të rëndohet, hapësira e marrëdhënieve midis Greqisë e Shqipërisë nuk do të ketë kapacitete ezauzues (shteruese) të këtyre emocioneve dhe kjo dukuri nuk do të jetë kontribuese e mirë..."

Faqe 19

Poezia bashkëkohore

Forma të humbura

Nga Sebastiano Grasso

Poezia ngjan me ditët, që janë po ato e kurrë ato, gjë që Herakliti ua tha me kohë njerëzve duke bërë krahasimin e kohës me ujin. Krahasimi në vetvete është dhe poezi. Uji është tjetër vazhdimisht si dhe format e tij janë të tjera gjithmonë. Teksa përsëriten, janë risi ashtu si ditët, madje secila është unikalë. Dhe përjetimi po kështu. Dhe kjo ndjesi të përforcohet me poetin bashkëkohor italian Sebastiano Grasso, që ka në poezinë e tij dhe kohë dhe ujë, kujtesën e të dyjave...

Faqe 16-17

Të dëbohet Janullatosi dhe gjithë priftërinjtë grekë që kanë uzurpuar kishat ortodokse në Shqipëri

Janullatos, pararojë e shovinizmit grek

Opinion nga Musa Tartari

faqe 20-21

Britma e singertë

Poezi nga Viola Isufaj Faqe 6

Në BRENDESI

Dita e tetë e javës

Poezi nga Gjekë Marinaj

faqe 11

Manteli i Bilal Xhaferrit

Esse nga Enver Kushi

faqe 3

Imazh

Tregim nga Bahri Myftari

faqe 7

Dueli fatal i Pushkinit

Dossier nga Spiro Mëhilli

faqe 8-9

Vendimarrja

Libër me kujtime nga George W. Bush

faqe 18

Kisha e Vithkuqit drejt shembjes

Opinion nga Kurt Farka

faqe 4

Nobelisti Luigji Pirandelo

Nga Endrit Shtylla

faqe 15

Tregime nga:

Hauard Jakobson, Moikom Zeqo

faqe 14-22

Mediokrit

Esse nga Nazmi Lukaj

faqe 22

MREKULLIA E NATYRES SHQIPTARE!

Cajthiza

Uji Natyral

PCALBANIA

Broker Sigurimesh

Aty ku siguria është Art

Lutje në ditën e tetë të javës

Nga Gjekë Marinaj

AUTOPORETIAVANCUAR

Marlowe më ka bërë shumë nder me Faustus;
Tani i njoh mirë vlerat e shpirtit, kostot e dijes.
E dalloj më pastër vijën e lakuar të ekuatorit
Dhe njësimin humano-kafshëror të centaurëve.

Segmenti optik i kulturës së vuajtjes,
Zbërthimi i bërthamave të atomit klandestin,
Eksplozivi kimik dhe rezultati i shpërthimit,

Mbeten strategjia ime e mësymjes,
Sistemi mbrojtës nga forca shtytëse e gazeve.

I lodhur nën mbikëqyrjen e paqes vetëm në letër,
E kam ndërtuar veten përtej ngritjes së trupit,
Ujit të bekuar që shtrydhi poetin Philip Sidney
Të belbëzojë: "Thy need is greater than mine".

Me më pak shkrola e me më shumë të bardhë
Sytë ma shtyjnë botën në të kundërt të logjikës,
reth balancës së rrezikshme: dashuri-dhimbje.

Lind dhe perëndoj me diellin e planetit këqelez
Që të mos trazoj gjurmët e astronomëve në hënë.

Atmosfera ime është një shtresë e hollë jete e vdekje.
Hidrosfera më mbetet tërësia e djersëve dhe gjakut.
Biosfera më nxit neutronet të veprojnë së bashku,
Më ndihmon litosferën: fytyrën që mbroj nga turpi.

I parrëfyer fare para kodeve të errësirës së Kaosit
Urrej nga afër efektet e çdo prelude për pushtim;
Shkatërrimin e njërit si mundësi e qetësisë së tjetrit:

Të më falë Miltoni, por për mua do të ishte më mirë
Të jem shërbëtor në parajsë se sa sundues në ferr.

AFËRDITA

Afërdita e la në ajër guaskën e para-dritës;
Veshur fare hollë në pëlhurën e hënës,
Bëri litar perdet e ylbarta të mëngjesit,
Si lule agu zbriti në Kankunë të Meksikës.

Me ta parë, qielli u kthye në një pemishte prilli,
Brigjet krijuan gjoks Afërditës t' i ngjajnë.
Toka nga ndrydhja vesë të kristaltë djersiu;
Buqeta yjesh të ndezur çelën në gjoksin e saj.

Rëra e bardhë ia mbështolli gjurmët në gji;
Peshkaqenët ia thyen dhëmbët njëri-tjetrit.
Delfinët filluan të këndojnë në notën "si",
Dallgët fshehën thinjat në gjëmimet e detit.

Bukuria e Afërditës e gjunjëzoi Kankunën,
Sa dallgët kaltëroshe ia skuqi në fytyrë;
Horizontit aty pranë prush ju ndezën buzët,
Diellit i dridheshin rrezet si të ishte i pirë.

Afërdita e shtrydhi fytyrën valëzuese të detit,
Me elegancë e nderi mes dy syve të saj të qeshur,
Në ikje, pa të keq, Kankunës ia bëri me dorë,
Dhe horizontit në qafë iu hodh shkujdesur.

MESYZETETUA

Kur lexoj botën me syzet e tua
Aktivitetet vullkanike
Ndërrojnë pikën e origjinës.

Shkrumbi i një vdekje të hershme
Gllabëron evidencën fizike të ish-gjallesave:
Përbërjen e karbonit-14 që skadon në tërbim.

Mbeturinat e zhdukjes përbëjnë
Shtresën sipërfaqësore të humbjes.
Thelbi i jetës së përjetësisë venitet
Në atmosferën e ftoftë të realitetit.

Tek konkurron me të vërtetat e errëta të nëntokës
Tunelet me mure të lëmuara ia thyejnë
Paraditës tehet e këpucëve të patinazhit:

Në atë moment kontakti i të dukshmes
Dhe të padukshmes krijon njohjen e ngjyrave
Të syve të tjerë që kanë nevojë për syze.

Nuk është thjeshtë ngatërrim mprehtësish.

Pikërisht në tehun e bisturisë të së përhershmes
Vetë-përtërihen horizontet e rezistencës,
Si dhe idealet e harruara poetike të Rumit.

Dredhur në fishekë fund-hapur prej letre
Shoh vizione të vëna në shënjestër,
Pentagrame me më shumë se pesë vija

Që përpiqen të minimizojnë rëndësinë

E renditjes së notave të etikës
Dhe qëllimin e drejtimin horizontal të gishtërinjve
Kur njerëzit i japin dorën njëri-tjetrit.

KOMËSHINJTË, NË BRRUT TË M. SË MADHE

Si fëmijë,
U fluturoja në krahë si zog dëbore;
Gjithmonë gjeja cicërima ndjellëse
Në bardhësinë e pafundme të zemrave të tyre.

Dhe erë të mirë petullash
Në ajrin e pastër të mëngjesëve gjeja.

Si djalë,
U largova si një nga dallëndyshet e F. Shirokës
Për në një sfond
Ku pëllumbat e butë të mbrojnë nga egërsirat,
Ku manekinët e zbërthejnë një komçë
Si tramt që unë të rezistoj
Çdo ndjenjë, çdo dhembje, çdo arsye...

Gjithsesi,
Në kotecin e thurur me brinjët e mia
Mbështjellë në ca fletë të zverdhura librash
Gjej e rigjej dashuritë e tyre të çiltra.

Si burrë,
Gati e paskam humbur rrugën për në Brrut.
Nuk qaj,
Se "lotët më gjenden më thellë se malli",
Por shpesh trokas në dyert e tyre të hapura
Edhe pse ferrat e mungesës duart m' i përgjakin.

Si i vdekur,
Shpeshherë kur vdes
E gjej veten duarkryq të mbyllur në qerpikët e tyre;

Komshinjtë hapin sytë,
Dhe unë ngjallem përsëri.

